

Lednová nadílka sněhu nám nahrála na akci, kterou už jsem plánoval dva roky – že přespíme na našem srubu. V pátek 15.1. jsme si 4 vybraní polárníci dali sraz ve tři, ovšem dva byli ještě v půl čtvrté na dálnici. Nezbývalo nic jiného než vyrazit na chatu ve dvou, aby se do tmy nanosilo dříví. Půlka dubové piramidy byla ukradena, tak jsem svojí husqvarnou nařezal nějaké staré trámy. Do večera už bylo ve srubu příjemně. Rozžal jsem svíčku v lampionu s nápisem Staropramen a pověsil ji na chatu ven, aby nás zbylá dvojka našla. Musím říci, že zakoupené svíčky, které mě vnutila prodavačka v drogerii, jak jsou skvělé, hořely skoro pět hodin. Dvojka si to přihasila až pozdě večer, o to však nezahálela s nástupem na slivovici a slovenskou borovičku. Nakrájeli jsme klobásy a nějaké výtobytky z vepřových hodů, a protože jsme někteří nestačili ani poobědvat, bylo za chvíli po půlce proviantu. Museli jsme často větrat, protože z petrolejek, svíček a krbu, který jel na 150%, bylo v chajdě děsné vedro. V jedenáct večer jsme zjistili, že jsme vzali málo pitné vody. Venku nepanoval tak veliký mráz, proto se rozhodlo, že pustíme do chaty přívod vody. Odházeli jsme šachtu a odpouštěákem jsem zkusil, zda voda nezamrzla. Otočil jsem šroubem nějak rychle, takže gejzír vody z nás udělal hastrmany. Natlakoval jsem potrubí a jelikož byly zamrzlé kohouty, z ventilu pod chatou jsem naplnil vodou co se dalo. Při těchto venkovních pracech se záhadně začalo čoudit z chaty, proto jsme museli vzbudit jednoho spáče, který už zmožen usnul, aby nezahynul a místnost jsme vyvětrali. To jsme periodicky prováděli do jedné hodiny ráno, než jsme přišli na to, proč krb tak kouří. Nebylo to dřívím, ale samovolným otočení klapky v komíně. Po otevření komína se rázem vzduch v chatě vyčistil, ale to už jsme byli vyuzení jak makrely. Z radosti, že můžeme jít spát s vědomím, že se neotrávíme, jsme si zabékali při kytaře. Ovšem v přísvitu petrolejek jsme blbě viděli na texty v cancácích, takže jsme většinou zpívali jen refrény. Ve dvě jsem si šel lehnout nahoru na bydlu, kde bylo hrozné vedro.

Jelikož ostatní kecali až do rána a topili v krbu, chata neměla šanci vystydnout. V deset jsme vstali a začali uklízet. Udělal jsem gulášovku a když jsem se snažil rozlít spravedlivě díly do hrnců, objevilo se záhadně nádobí, o kterém jsem neměl potuchy. Pak už jsem jen naházel věci se špinavým nádobím do auta a jeli jsme do Pejru. Opel mi definitivně přestal topit, takže jsme cestou mrzli.